

ție, produce tot-d'ăuna cu feră protochlorură de feră:
 $\text{Fe} + \text{HCl} = \text{FeCl} + \text{H}$.

OXIDU DE FERU.

Feră se combină cu oxigenul în proporțiile următoare:

protoxidă	• • • • •	FeO ;
oxidă magnetică	• • • • •	$\text{Fe}^3\text{O}^4 = \text{FeO}, \text{Fe}^2\text{O}^3$;
sesqui-oxidă sau peroxidă	• • • • •	Fe^2O^3 ;
oxidă de batitură	• • • • •	$(4\text{FeO}, \text{Fe}^2\text{O}^3$; $(6\text{FeO}, \text{Fe}^2\text{O}^3$;
Acidă ferrică	• • • • •	FeO^3 .

PROTOXIDU DE FERU. FeO .

Protoxidul de feră este baza tuturor sărurilor de feră în minimum. Există în natură în combinație cu un mare număr de acizi: unită cu sesqui-oxidul de feră, constituie oxidul de feră magnetic; nu se găsește nicădată în stare izolată.

Nu s'a putut încă realiza prepararea protoxidului de feră anhidru: acest oxidă se precipită în starea de hidrată când se tratează un singur protoxidă de feră prin potasă sau sodă; este în cază acesta alba ca mătă; este la aer, absorbe repede oxigenul, și trece mai întâi în starea de hidrată de oxidă magnetică care este colorat în verde și formează aceeași hidrată de sesqui-oxidă de feră a căreia colorare este galbenă; este solubilă în amoniacă; uneori disoluzie, este la aer, lasă a se depune peroxidă de feră.

Hidratul de protoxidă de feră ce se găsește a se găsi într'o lichidă alcalină devine neagră, apoi se descompune și se decompune în hidrogenă; protoxidul de feră trece atunci în parte în starea de oxidă magnetică. O transformare asemenea se face când se tratează hidrată de protoxidă de feră.

Protoxidul de feră este o bază energetică care satisface adesea proprietățile acizilor celor mai tari.